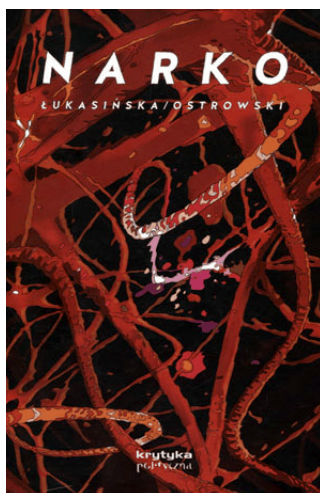

**Dana
Łukasińska**

**Krzysztof
Ostrowski**

Narko

Wydawnictwo Krytyki Politycznej
Warszawa 2015

Zaskoczenie, wielkie pozytywne zaskoczenie. Mocny, bardzo dobry komiks. Zostaje na długo w głowie. Polecam.

Użytkownik ken, www.komiks.gildia.pl

Mocarz. Zbiór dogłębnych i wstrząsających opowieści o ludziach uzależnionych od rozmaitych substancji psychoaktywnych. Powinien być lekturą obowiązkową – i rodziców, i dzieci (nastolatków).

Użytkownik Jarek Obważanek,
www.komiks.gildia.pl

Opis

Książka „Narko” jest zbiorem trzech opowiadań przedstawionych w formie komiksów. W ten atrakcyjny dla młodzieży sposób autorzy przedstawiają bardzo poważny problem uzależnienia od substancji psychoaktywnych. Każde z opowiadań ma swojego bohatera, który sięga po narkotyki bądź alkohol. Pierwszym z nich jest Kryspin – syn profesora, który – choć bardzo często wypowiada się w telewizji na temat uzależnień – nie ma czasu dla własnego dziecka. Chłopak zaczyna od środka na kaszel, sięga po coraz mocniejsze substancje, aż – nie dając sobie

rady – okalecza się. Drugi bohater, Bart to 15-letni alkoholik, który opowiada o swojej klasie, w której koledzy ćpają i piją. On sam już nie chodzi do tej klasy, bo rodzice odcięli go od środowiska, ale zastanawia się, czy jego koledzy jeszcze żyją. Trzeci z bohaterów, Mocny opowiada swoją historię z za grobu. Tylko raz sięgnął po narkotyki i to w celach eksperymentu potrzebnego mu do napisania referatu. Nie wiedział, że ma wadę serca. Jego matka, dziewczyna i wychowawczyni do dzisiaj zastanawiają się, jak to się mogło stać, że Mocnego już nie ma.

Autorka

Dana Łukasińska jest dramatopisarką i autorką słuchowisk. Jest absolwentką Wyższej Szkoły Pedagogiki Specjalnej (kierunek: logopedia). W zawodzie jednak pracowała krótko. W 2000 roku związała się z mediami – kolejno portalem internetowym YoYo, telewizją TV4 i wydawnictwem Murator. Obecnie pracuje w dziale marketingu firmy farmaceutycznej. Jest autorką scenariusza filmowego „K-216” napisanego

w ramach Laboratorium Scenariuszowego SFP oraz powieści „Piąta pora roku” wydanej przez Mużę S.A. Jest też współautorką książki „Oro” (napisanej pod pseudonimem Marcel A. Marcel), która zdobyła tytuł książki roku IBBY w 2012 roku, w kategorii literatura młodzieżowa. Komiks „Narko” znalazł się na liście najlepszych komiksów 2016 roku, proponowanej przez serwis o serialach, filmach i grach – naekranie.pl.

Tematy do dyskusji

- Substancje psychoaktywne – co to takiego? Kto najczęściej sięga po substancje psychoaktywne? Jakie substancje psychoaktywne pojawiają się w książce „Narko”?
- Uzależnienie – co to takiego? Kiedy mówimy o uzależnieniu? Jak można rozpoznać osobę uzależnioną? Który z bohaterów opowiadań był osobą uzależnioną i dlaczego?
- Relacje w szkole – jakie sytuacje w szkole mogą być przyczyną sięgania po substancje psychoaktywne? W jakich sytuacjach szkolnych sięgali po te substancje bohaterowie opowiadań książki „Narko”? Do kogo mogli zwrócić się o pomoc bohaterowie książki?
- Relacje w domu – czy sytuacja domowa może stać się przyczyną szukania rozwiązania w substancjach psychoaktywnych? Kiedy bohater pierwszego z opowiadań sięgnął po substancje psychoaktywne? Jak zareagowali jego rodzice? Jakie rozwiązania możemy podsunąć Kryspinowi i jego rodzicom?
- Pomoc w uzależnieniu – jak reagować w sytuacji, gdy mamy obawy, że nasi znajomi, przyjaciele mogą być osobami uzależnionymi? Do kogo można zwrócić się o pomoc i jak to zrobić? Czy reakcje rodziców Kryspina i Barta były właściwe, czy i jak mogli im pomóc koledzy z klasy?
- Asertywność – jak odmawiać osobie, która namawia do spróbowania narkotyku, dopalacza czy innej substancji uzależniającej?

Propozycje gier i zabaw

Plansza uzależnień – moderator przykleja na ścianie planszę z hasłem „Przyczyny uzależnień”. Uczestnicy dopisują na pojedynczych paskach samoprzylepnych przyczyny i nakleją pod hasłem. Moderator omawia wymienione przyczyny i prowokuje do dyskusji nad tymi występującymi najczęściej.

Listy do redakcji – moderator dzieli uczestników na kilka grup. Każda z grup otrzymuje list opisujący przypadek młodej, uzależnionej osoby (moderator może posłużyć się autentycznymi listami lub je spreparować na potrzeby zajęć) oraz listę osób i instytucji pomagających na danym terenie osobom uzależnionym. Zadaniem grupy jest odpowiedź na list, ale w taki sposób, by skłonić osobę piszącą do pomocy i wskazać osoby, instytucje, do których można zwrócić się o pomoc.

Uzależniony organizm – moderator dzieli uczestników na kilka zespołów. Każdy z zespołów otrzymuje

duży arkusz papieru, czerwony pisak i pisaki innego koloru oraz przygotowane przez moderatora notatki opisujące konsekwencje zażycia substancji psychoaktywnej dla organizmu (można posłużyć się wiedzą z Internetu lub z książki „Narko”). Każda z grup rysuje/odrysowuje postać, na której zaznaczy czerwonym pisakiem orientacyjnie miejsca/organy uszkodzone na skutek zażycia substancji psychoaktywnej (np. mózg, serce, wątroba itp.). Każda z grup przedstawia swoją pracę, omawiając ją.

Możliwy ciąg dalszy: moderator rozpoczyna burzę mózgów – jakie mogą być dalsze losy dwóch bohaterów opowiadań (Kryspina i Barta). Osobom zainteresowanym losem innych bohaterów uzależnionych od substancji psychoaktywnych proponuje przeczytać książkę Christiany Felscherinow „Christiane F. – życie mimo wszystko” (dalsze losy bohaterki książki „My, dzieci z dworca ZOO”) czy Barbary Rosiek „Pamiętnik narkomanki”.

Poleca

Lidia Ippoldt – nauczyciel, bibliotekoznawca i biblioterapeuta, przewodnicząca Krakowskiego Koła Polskiego Towarzystwa Biblioterapeutycznego, nauczyciel biblioterapii z certyfikatem PTB, autorka publikacji z zakresu czytelnictwa, biblioterapii oraz bajek terapeutycznych.